

ființă liberă conștientă și stăpână; dezechilibru ecologic; răzburarea naturii împotriva tehnicii; un dezastru general, pe care-l îndreptățește căderea omului din harul dumnezeiesc; golirea omului de harul Duhului Sfânt și dispariția finalității transcendente " .

Pentru aceea, dorința noastră este ca forurile legislative să dea dovadă de maturitate creștină și să nu permită existența în România a actelor electronice, cu atât mai puțin a posibilității implanturilor cu cipuri electronice RFID. Încheiem cu un îndemn al aceluiași Ioan Ianolide, unul din mari sfinți ai închisorilor antihristice din secolul XX: "Orice om politic, orice preot, orice filosof, orice artist, economist, om de știință, pedagog, trebuie să se întrebe cutremurat în ce duh se află, ce duh exprimă, ce operă săvârșește : mântuitoare sau nimicitoare?"

Monahul Filotheu Bălan

(Fragment publicat în cartea "Dictatura biometrică – Cipul controlului total")

COMENTARIII PATRISTICE

„Acestea a vorbit Iisus și, ridicând ochii Săi la cer, a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească” (Ioan 17, 1)

Hristos face începutul rugăciunii pentru slava Sa și a Tatălui, și împletește cu aceasta și adaugă îndată și pe cea pentru noi. Și pentru care motiv? Îndeamnă iarăși și învață pe cel credincios și iubitor de Dumnezeu să fie cum se cuvine în rugăciune. Căci, așa precum ne îndeamnă să facem binele și să lucrăm tot ce e necesar, nu căutând la slava noastră, ci la cea a Tatălui tuturor, adică a lui Dumnezeu, zicând: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Mt. 5, 16), așa și la rugăciune ne îndeamnă ca, înainte de ale noastre, să cerem în modul cel mai convenit cele spre slava lui Dumnezeu, cum face și Hristos însuși. Căci zice: „Voi așa să vă rugați: Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău; vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea

Mântuitorul rugându-Se în Grădina Ghetsimani, icoană

spre ființă dă-ne-o nouă astăzi,” și celelalte (Matei 6, 9-11). Ceea ce ne arată aici este pilda de rugăciune dată nouă. Căci trebuia ca Învățătorul nostru spre tot binele și spre purtarea noastră, Care ne conduce spre Dumnezeu, să nu fie vreun trimis, nici vreun înger, ci Hristos însuși. Iar ce spune către Tatăl Său e foarte important să vedem. Căci socotesc că trebuie să privim cu toată atenția la înțelesul celor spuse, ca să cunoaștem exact învățătura dogmelor: „Părinte, zice, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească.” Privind cineva la ordinea cuvintelor, ar putea socoti că Cel ce le-a spus are nevoie să fie slăvit. Dar, cunoscând demnitatea Unuia-Născutului, (...) o dată ce este Domnul slavei, căci așa Îl numesc de Dumnezeu insuflătele Scripturi.(...) îi adresează Lui cuvântul, spunând că trebuie să Se înalțe pe Sine la demnitatea firii Sale. Deci arată că a fost săvârșitorul faptelor dumnezeiești și cu trupul, nu ca slujitor al lucrării altuia, ci ca Înțelepciune și Putere a lui Dumnezeu-Tatăl (I Cor. 1, 24), căci Îl vom socoti astfel, și nu altfel, El împlinind cu stăpânire lucrările Dumnezeirii, pentru că toate sunt de la Dumnezeu, dar nu fără Fiul. Fiul cere slavă de la Tatăl, ca un om de la un alt om, și promite să I-o întoarcă. Mântuitorul a spus aceasta arătând că slava Lui este cu totul necesară și Tatălui, cunoscându-se că e de o ființă cu El. Fiul Îi acordă slava, arătând din ce Tată a odrăslit ca Unul-Născut, iar Tatăl, reîntorcându-I-o, arată al Cărui Fiul este Tată cu adevărat. Deci lauda slavei ființiale va trece de la Tatăl la Fiul, și de la Fiul la Tatăl.

(Sfântul Chiril al Alexandriei, Scrieri, Comentariu la Evanghelia lui Ioan)